

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع: القول فی الربا

بجثمان درباره تعابیری بود که در روایات در مورد شدت گناه ربا بکار رفته است، گفتیم که ما چنین تعبیراتی با این شدت را در مورد گناهان دیگر نداریم و همین کشف می کند که ربا گناه کبیره ای است که در بین گناهان کبیره اشد از آن نداریم، ما برای اینکه مطلب از منظر روایات روشن شود از سه کتاب نام بردیم:

اول "جامع احادیث الشیعه".

دوم "وسائل الشیعه".

سوم "مستدرک وسائل الشیعه".

ابتدا از کتاب "جامع احادیث الشیعه" شروع می کنیم و چند خبر می خوانیم:

خبر اول: ﴿فقیه ۲۶۶ ج ۴ - الخصال ۵۸۳ - بالاسناد المتقدم عن النبي صلى الله عليه وآله في حديث وصيته لعلي عليه السلام يا علي الربا سبعون جزءاً فأيسرها مثل ان ينكح الرجل أمه في بيت الله الحرام.

يا علي درهم ربا أعظم (عند الله - فقیه) من سبعين زنية كلها بذات محرم في بيت الله الحرام.^۱

خبر دوم: ﴿ك ۳۳۲ ج ۱۳ - القطب الراوندي في لب اللباب قال (النبي) صلى الله عليه وآله الدرهم

من الربا أشد من ثلث وثلثين زنية كلها بذات محرم ومن نبت لحمه من السحت فالنار أولى به^۲.

خبر سوم: ﴿مكارم الاخلاق ۴۵۲ - (في حديث موعظة رسول الله صلى الله عليه وآله لابن مسعود) يا بن مسعود الزاني بأمه أهون عند الله ممن يدخل في ماله من الربا مثقال حبة من خردل^۳.

دوم از کتاب وسائل الشیعه اخباری را می خوانیم:

خبر اول: ﴿قال: وقال رسول الله صلى الله عليه وآله: درهم ربا أعظم من سبعين زنية^۴.

خبر دوم: ﴿وباسناده عن حماد بن عمرو، وأنس بن محمد عن أبيه، عن جعفر بن محمد، عن آبائه، عن النبي صلى الله عليه وآله في وصيته لعلي عليه السلام قال: يا علي الربا سبعون جزءاً فأيسرها مثل أن ينكح الرجل أمه في بيت الله الحرام، يا علي درهم ربا أعظم عند الله من سبعين زنية كلها بذات محرم في بيت الله الحرام. ورواه في (الخصال) باسناده الآتي عن أنس بن محمد مثله^۵.

سوم اخباری را از مستدرک وسائل الشیعه می خوانیم:

خبر اول: ﴿في وصاياها لأمير المؤمنين (عليه السلام): يا علي، الربا سبعون جزءاً فأيسره مثل أن ينكح الرجل أمه في بيت الله الحرام. يا علي، درهم ربا أعظم عند الله من سبعين زنية كلها بذات محرم^۶.

^۱ جامع احادیث الشیعه، آیت الله بروجردی، ج ۱۸، ص ۱۲۵، حدیث ۵، ط الصحف.

^۲ جامع احادیث الشیعه، آیت الله بروجردی، ج ۱۸، ص ۱۲۶، حدیث ۸، ط الصحف.

^۳ وسائل الشیعه، شیخ حر عاملی، ج ۱۲، ص ۴۲۸، ابواب الربا، باب ۱، حدیث ۲۱، ط الاسلامیة.

^۴ وسائل الشیعه، شیخ حر عاملی، ج ۱۲، ص ۴۲۶، ابواب الربا، باب ۱، حدیث ۱۲، ط الاسلامیة.

^۵ مستدرک وسائل الشیعه، شیخ علی نمازی، ج ۴، ص ۶۹، حدیث ۴، ط جماعة المدرسين.

^۶ جامع احادیث الشیعه، آیت الله بروجردی، ج ۱۸، ص ۱۲۵، حدیث ۱، ط الصحف.

رواج دارد و سرمایه های مردم در دست یک درصد سرمایه دار و ثروتمند و ربا خوار است و ۹۹ درصد مردم در فشار هستند.

بحث دیگرکرد نیز متأسفانه الان حتی در بانکهای ما رواج دارد و ما بارها این مطلب را تذکر داده ایم ولی بانکها عمل نمی کنند.

بقیه بحث بماند برای فردا إن شاء الله تعالی ... .

والحمد لله رب العالمین و صلی الله علی
محمد و آله الطاهرین

خب و اما این احادیث نوعاً در کتب روایی ما ذکر شده اند که همین برای ما اطمینان حاصل می کند که از معصوم علیه السلام صادر شده اند.

خب و اما این احادیث از پیغمبر صلوات الله علیه بودند حالا چند خبر نیز از ائمه علیهم السلام می خوانیم.

خبر اول: ﴿مجمع البیان ۳۹۰ - عن علی علیه السلام قال الربا سبعون باباً أهونها عند الله كالذي ينكح أمه﴾^۷.

از امام صادق علیه السلام نیز احادیث زیادی در این رابطه نقل شده است که مراجعه و مطالعه بفرمائید. بنابراین روایات فراوانی از پیغمبر و ائمه علیهم السلام در مورد شدت گناه و بزرگی و زشتی ربا وارد شده که مقداری از آنها را خواندیم.

آیت الله طباطبائی اعلی الله مقامه در تفسیر المیزان چندین آیه در مورد ربا ذکر می کند من جمله در تفسیر آیات ۲۷۵ الی ۲۸۱ از سوره بقره که در واقع ایشان خواسته فلسفه حرمت ربا را بیان کند که مراجعه و مطالعه بفرمائید و اما خلاصه کلام ایشان این است که علت حرمت ربا این است که در ربا معاوضه وجود ندارد بلکه فقط زیادت و اضافه ی یک طرفه وجود دارد که این نوعی زیاده خواهی می باشد و باعث می شود اغنیاء و ثروتمندان از طرفی روز به روز ثروتمندتر بشوند و فقرا نیز از طرف دیگر روز به روز فقیر تر بشوند و در نتیجه دو جبهه اغنیاء و متکثرین و جبهه فقرا و مستمندان ایجاد می شود که این با ماهیت اسلام مخالف است و خواست اسلام نیست بلکه اسلام عدالت را می خواهد اما متأسفانه الان در کل دنیا ربا خواری

^۷ جامع احادیث الشیعه، آیت الله بروجردی، ج ۱۸، ص ۱۲۵، حدیث ۲، ط الصحف.